

CIRCULAR 16/2010

Benvolguts/des,

us enviem aquesta circular en referència a les diferents entitats de gestió de drets de la propietat intel·lectual existents actualment i de les que, recordar-vos què és de caràcter obligatori pagar a totes aquestes empreses, doncs estan emparades sota la Llei per poder cobrar-vos aquests drets.

Intentaré explicar-ho de la manera més entenedora possible.

➤ **Què són les entitats de gestió de drets de la propietat intel·lectual?**

Són entitats sense ànim de lucre que tenen per objecte "la gestió de drets d'exploració o d'altres de caràcter patrimonial, per compte i en interès de varis col·lectius d'autors o d'altres titulars de drets de la propietat intel·lectual". Aquestes entitats, s'han constituït com associacions de titulars de drets de la propietat intel·lectual (autors, artistes, productors, etc), i que compten amb l'autorització del Ministeri de Cultura per a funcionar com a tals.

➤ **Quantes entitats hi han?**

Fins a dia d'avui, el Ministeri de Cultura ha autoritzat vuit entitats de gestió¹, que representen als següents titulars de drets:

Autors:

1. SGAE (Societat General d'Autors i Editors), www.sgae.es
2. CEDRO (Centre espanyol de drets reprogràfics), www.cedro.org
3. VEGAP (Visual entitat de gestió d'artistes plàstics), www.vegap.es
4. DAMA (Drets d'autor de mitjans audiovisuals), www.damaautor.es

Artistes intèrprets o executants:

5. AIE (Artistes intèrprets o executants, societat de gestió d'Espanya), www.aie.es
6. AISGE (Artistes intèrprets, societat de gestió), www.aisge.es

Productors:

7. AGEDI (Associació de gestió de drets intel·lectuals), www.agedi.es
8. EGEDA (Entitat de Gestió de Drets dels productors audiovisuals), www.egeda.es

➤ Cóm desenvolupen les seves funcions les entitats de gestió de drets de la propietat intel·lectual?

Per a gestionar els drets que els seus estatuts li tenen encomanats, les entitats de gestió concedeixen als usuaris autoritzacions no exclusives per a utilitzar els drets dels col·lectius de titulars que representen a canvi d'una contraprestació econòmica.

La determinació de les contraprestacions econòmiques que els usuaris han d'abonar a les entitats de gestió per les autoritzacions que reben, les fixen aquelles mitjançant l'establiment de les tarifes generals que no estan subjectes a la prèvia o posterior aprovació pel Ministeri de Cultura.

Les quantitats recaptades són abonades als seus legítims titulars previ el descompte d'uns percentatges variables destinats a atendre les despeses que tenen lloc per donar aquests serveis.

➤ **Per què he de pagar en alguns casos a més d'una entitat de gestió per l'ús d'obres o prestacions protegides (gravacions musicals, audiovisuals, etc.)?**

Les entitats de gestió són entitats sense ànim de lucre que tenen per objecte, "la gestió de drets d'explotació o d'altres de caràcter patrimonial, per compte i en interès de varis autors o d'altres titulars de drets de la propietat intel.lectual".

Els drets de la propietat intel.lectual, que corresponen als autors, els artistes intèrprets o executants, els productors fonogràfics o audiovisuals i altres titulars, es caracteritzen per la seva independència i compatibilitat. La compatibilitat permet que sobre un suport (cd o casete) que conté per exemple, una gravació exclusivament sonora (fonograma), coexisteixin o convergeixin els drets d'explotació reconeguts per la nostra llei a diferents titulars, d'aquesta manera trobem els drets de l'autor de la lletra i la música, de l'intèrpret vocalista o executant dels instruments musicals i els del productor de la gravació que és aquell baix la seva iniciativa i responsabilitat es porta a terme la gravació.

Aquesta varietat de titulars de drets presents en determinades explotacions d'obres i prestacions protegides (cançons, film, etc) incloses en un suport determinat (cd, dvd), es tradueix en l'intervenció de les respectives entitats de gestió que tenen encomanades la gestió dels drets d'explotació. Avui dia, però, cal senyalar que un fonograma es pot trobar fixat en suports digitals com mp3, mp4, rar, wma, etc. o fins i tot sense suport, ja que la font de comunicació de fonogrames pot ser l'streaming.

D'aquesta manera, les coses si fem ús de la gravació musical inclosa en un suport (cd o casete) per exemple per a ambientar o amenitzar un establiment això és comunicar al públic el contingut de la gravació, estarem utilitzen els drets que la llei ha reconegut als diferents titulars. I com vulgui que aquests titulars han encomanat la seva gestió, bé voluntàriament o per disposició legal a les entitats

de gestió, necessàriament hem d'acudir a cada una de elles per a sol·licitar l'autorització per a utilitzar els drets que elles gestionen i pagar el preu que elles fixen mitjançant les seves tarifes.

Antecedents del conflicte

El pagament de drets a les entitats de gestió, que en general – encara que no sigui correcte – molts dels afectats ho assimilaven a impostos, sempre ha estat una qüestió molt controvertida, en el que es refereix, de manera especial, a l'ús de la TV (en obert).

Un bon exemple són els milers de procediments judicials oberts que, malauradament, sempre (o quasi sempre) tenien el mateix resultat: una sentència condemnatòria per a l'hostaler que feia ús del repertori de l'SGAE.

Aquesta situació, la doctrina i la manera de fer i interpretar aquest dret dins la Unió Europea, així com l'amenització a través d'altres mitjans aconsellaven buscar un punt intermig entre els interessos que representa la SGAE i els qui, com els hostalers, utilitzaven l'amenització, tot això en ordre a evitar un conflicte permanent, tot i partint d'una premissa bàsica, i és que d'acord a la legislació vigent, existeix un dret reconegut a favor dels autors, artistes, intèrprets i executants, i el que la fa l'SGAE és aplicar l'exigència d'aquest dret que el Poder Legislatiu, a partir dels diferents grups polítics, han referendat amb la Llei de Propietat Intel·lectual.

Evolució

Han nascut noves formes d'amenització, fruit de la utilització de les noves tecnologies, el que ha comportat que moltíssims locals hagin hagut de satisfer per dues vies diferents els drets d'autor. D'altra banda, la TV ha estat sent utilitzada en molts casos, per a l'amenització dels establiments hostalers a través de cadenes específicament musicals, i si a més li afegim l'ús del fil musical, que darrerament l'SGAE anava aplicant de manera independent, el cost, a darrera hora, anava augmentant, i molt.

Per tant, entenem que era inevitable intentar per part de la FEHR establir un nou marc de relacions amb l'SGAE i, afortunadament, l'SGAE va acceptar entrar en negociació canviant el model tarifari vigent, substituint-lo per un altre que pogués incloure "tot tipus d'amenització".

Un acord vist amb optimisme

Les tarifes s'estableixen en funció de la superfície de l'establiment, sense considerar la dels banys, vestuaris, escales, ni hall d'accés que es trobi separat de la resta de les dependències de l'establiment.

Especial referència al cas de les TV als hotels

La Sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees de 7 de desembre de 2006, en la qüestió prejudicial C-306/05 (SGAE contra RAFAEL HOTELES), va marcar quina ha de ser la línia d'interpretació dels tribunals dels estats europeus pel que fa a la problemàtica dels televisors en les habitacions dels hotels i el dret de propietat intel·lectual.

En aquest sentit, la interpretació del Tribunal Europeu no dona lloc a confusió:

La comunicació d'una obra audiovisual en les habitacions d'un hotel mitjançant televisors, constitueix un acte de comunicació al públic en el sentit de l'article 3.1 de la Directiva 2001/29 i de l'article 20 de la Llei 22/1987 de Propietat Intel·lectual, i dona dret a indemnització, segons les tarifes establertes per la entitat de gestió que ostenta els drets de l'autor. Entén el TJCE, en definitiva, que la captació pel titular d'una explotació hotelera de senyals de televisió d'entitats de radiodifusió i la seva posterior distribució als habitants d'un hotel constitueix un acte de comunicació pública.

Aquesta indemnització no pot considerar-se abusiva si s'adequa a les tarifes establertes per l'entitat de gestió, a falta de conveni entre les parts.

El Tribunal Suprem espanyol s'ha adequat al Dret Comunitari pel que fa a la necessària harmonització i unificació de la interpretació jurisprudencial de l'article 20.1 de la Llei de Propietat Intel·lectual (actes de comunicació pública que generen dret a indemnització). Així ho ha declarat en la Sentència núm. 1394, de 15 de gener de 2008 (EGEDA contra ARANZAZU, SA).²

La Llei de Propietat Intel·lectual preveu l'obligació de les entitats de gestió de negociar amb els col·lectius d'usuaris les tarifes mitjançant conveni.

ELS ASSOCIATS DE LA FEDERACIÓ PODEU GAUDIR DELS DESCOMPTES QUE OFEREIXEN GRÀCIES AL CONVENI QUE HI HA TRAVÉS DE LA CEHAT I:

- ❖ SGAE
- ❖ AGEDI-AIE
- ❖ AISGE

En documents adjunts us enviem en què consisteixen cadascun d'ells.

Creiem que aquesta informació és important que la poseu en coneixement dels vostres associats. Per aquest motiu us demanem que en féu la màxima difusió.

Per a qualsevol pregunta no dubteu en contactar amb nosaltres a través del 972 22 43 44 o bé a través del correu electrònic : info@gihostaleria.org

Atentament,

FHCG